

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article8669>

Ferran Aisa publica el llibre "CNT. La força obrera de Catalunya"

- Actualitat - Notícies -

Date de mise en ligne : dissabte 23 de febrer de 2013

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

CNT. LA FORÇA OBRERA DE CATALUNYA

Ferran Aisa

Editorial Base

Barcelona, 2013

336 pàgines

20 euros

PRESENTACIÓ

"Esta ciudad (Barcelona) la hemos hecho los trabajadores, la burguesía nos la ha arrebatado, pero un día la conquistaremos y será nuestra".

VICTOR SERGE, El nacimiento de nuestra fuerza

La tardor del 1910 es va fundar la Confederació Nacional del Treball en el Congrés de la Federació Solidaritat Obrera de Catalunya, celebrat al Palau de les Belles Arts de Barcelona. La CNT es va convertir molt aviat en la gran organització sindical del proletariat ibèric, però sobretot dels obrers de la indústria catalana. A l'Estat espanyol va compartir hegemonia amb la UGT, amb la qual va col·laborar en accions puntuals de lluita sindical.

La força obrera de la CNT a Catalunya i en altres indrets de la península Ibèrica es basava sobretot en la defensa tenaç dels militants dels sindicats de la problemàtica real del treballadors. I aquest apropament es feia sense falses pureses ideològiques, sinó a través de la solidaritat mútua de classe i a la recerca de l'emancipació humana. Cent anys més tard la CNT encara existeix, però la seva presència activa en el món laboral i en la societat ha disminuït considerablement.

Conèixer la història del moviment obrer català i ibèric és fonamental, tant per aprendre de les seves gestes com de les seves derrotes.

El treball que ara presento, *CNT, la força obrera de Catalunya*, és el resultat d'anys d'investigació i d'assimilar la història del moviment anarcosindicalista. Es tracta, en definitiva, de la continuació d'altres treballs anteriors ja publicats com *La cultura anarquista a Catalunya* (Edicions de 1984, 2006) i *La Internacional, el naixement de la cultura obrera* (Editorial Base, 2007).

Aquest estudi és una crònica d'uns fets que impregnen d'obrerisme la història de Catalunya i d'Espanya, principalment durant el primer terç del segle XX.

L'assaig és una síntesi de l'epopeia d'una organització obrera única al món, que va mantenir la seva força fins l'any 1939. Crec que ja és hora de reconèixer la magnitud i el pes de la CNT en la història del nostre país, massa vegades oblidada o vilipendiada a casa, mentre que ha estat honorada pels historiadors hispanistes que han vist en la història de la CNT i en la seva obra constructiva un exemple genuí sense comparació amb cap altra organització obrera del món.

Si el segle XX va conèixer la gesta de la revolució soviètica sota l'ègida del marxisme-leninisme, l'altra gran revolució va ser la llibertària que va liderar la Confederació Nacional del Treball. Totes dues fracassades per causes diferents, la primera perquè la revolució va devorar la mateixa revolució; i la segona pels propis errors i per les traves posades per l'estalinisme primer i pel feixisme després.

La CNT que seguia (i segueix) els principis de la Internacional: «Ni Déu ni amo» o «L'emancipació ha d'ésser obra dels treballadors mateixos o no serà» lluitava (i lluita) per establir un món lliure i autogestionari. I els militants cenetistes que aspiraven a canviar el món eren, com va dir Luis Andrés Edo, peons il·lustrats, ja que la CNT, més

que una organització sindical, era una escola de militants i una forma de vida.

L'anarquisme organitzat primer va tenir cura d'ensenyar a llegir els obrers i després els va il·lustrar, i així va néixer el proletari conscient. Els seus militants han estat maltractats per la historiografia dominant i qualificats de «vaguistes-salvatges», «pistolers», «ignorants», «menjacapellans», «faistes», etc. També és curiós que, com diu Joan Manent, quan n'eren detinguts i portats a comissària els anys vint, l'insult preferit dels policies espanyols als sindicalistes era anomenar-los: «perros catalanes» i durant la República, amb la policia en mans de la Generalitat, van passar a ser denominats despectivament «murciàns de la Torrassa» o "xusma".

CNT, la força obrera de Catalunya neix d'un concepte extret de la novel·la proletària de Víctor Serge *El naixement de la nostra força*, on s'explica l'aparició del moviment anarcosindicalista a la ciutat de Barcelona l'any 1917. La CNT es va consolidar com la gran força obrera, i va aconseguir convertir-se en el far del proletariat ibèric del primer terç del segle XX i un mite per al moviment revolucionari antiautoritari mundial. L'assaig narra l'epopeia de la CNT, que no solament reivindicava millores laborals o socials, sinó que portava en el seu si una filosofia humana que era el germen d'una revolució per aconseguir una nova societat organitzada a través del comunisme llibertari. La CNT va promoure la idea utòpica que va desenvolupar durant el temps de la revolució 1936-1937.

L'estudi es deté el 1939 amb la derrota republicana a la Guerra Civil i amb la gran diàspora que van protagonitzar prop de mig milió de persones. Entre l'emigració més nombrosa hi havia milers de cenetistes que fugien de la dura repressió que van aplicar els vencedors als vençuts. La història següent protagonitzada pels llibertaris mereix un estudi a part que tracti amb cura la lluita anarcosindicalista en els temps difícils de l'exili, de la clandestinitat, dels maquis i de la guerrilla urbana. Així com els moviments llibertaris apareguts els anys seixanta i setanta, la posterior reconstrucció confederal, la repressió, l'escissió, la decadència fins a la situació actual amb la pervivència cenetista, la CGT i l'aparició de nous moviments socials i antiautoritaris. Realment això ja és una altra història que encara resta per fer.

Salut!

Ferran Aisa-Pàmpols

<http://www.vaixellblanc.blogspot.com.es/2013/02/cnt-forca-obrera-catalunya.html>